

„Hospodin, nemeškaj!“

Suspírium: „V Boha, ktorého slovo chválím, v tohto Boha dúfam, nebojím sa. Čo mi môže urobiť telo? V Boha, ktorého slovo chválím, v Hospodina, ktorého slovo chválím, v toho Boha dúfam, nebojím sa. Čo mi môže urobiť človek?“ (Ž 56,5.11-12) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 595. 1. verš: „Rok už dokonávame, Bože všemohúci!“

Pozdrav: „Dokedy ešte, Hospodin, budeš na mňa zabúdať? Navždy? Dokedy budeš predou mnou skrývať svoju tvár? Dokedy mám v duši nosiť starosť a v srdci dennodenne žiaľ? Dokedy sa bude nepriateľ vypínať nado mnou? Hospodin, môj Bože, pohliadni a odpovedz mi!“ (Ž 13,2-4) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Matúša v 6. kapitole v tridsiatom treťom a v tridsiatom štvrtom verši takto: „Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá. Nebuďte teda ustarostení o zajtrajšok, lebo zajtrajšok sa o seba postará. Každý deň má dosť vlastného trápenia.“ (Mt 6,33-34) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 595. 2-7. verše: „Nebolo dňa, hodiny...“

Vzdych: „Bdejte teda, lebo neviete dňa ani hodiny!“ (Mt 25,13) Amen.

Lekcia: List Židom 11. kapitola 1-22. veršov: „*Viera je podstatou toho, v čo dúfame, a zdôvodnením toho, čo nevidíme, lebo pre ňu získali predkovia dobré svedectvo. Vo viere chápeme, že Božie slovo stvárnilo svet tak, že z neviditeľného povstalo viditeľné. Vo viere Ábel priniesol Bohu lepšiu obeť ako Kain a ňou si získal svedectvo, že je spravodlivý, a Boh vydal o jeho daroch svedectvo; a ňou ešte aj ako mŕtvy hovorí. Pre vieru bol Henoch prenesený, aby neuzrel smrť, a nenašli ho, lebo Boh ho preniesol. Ešte pred prenesením dostal svedectvo, že sa páči Bohu. Bez viery však nie je možné zapáčiť sa Bohu. Veď kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, čo ho hľadajú. Vo viere Noach, Bohom poučený o tom, čo ešte nebolo vidieť, s bážňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny. Vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti, ktorá je z viery. Vo viere Abrahám poslúchol, keď ho Boh volal, aby odišiel na miesto, ktoré mal dostať ako dedičstvo. Odišiel, hoci nevedel, kam ide. Na základe viery sa usadil v prisľúbenej zemi ako v cudzej a býval v stanoch s Izákom a Jákobom, spoludedičmi toho istého prisľúbenia. Očakával totiž mesto s pevnými základmi, ktorého tvorcom a staviteľom je Boh. Vo viere aj neplodná Sára dostala silu počať potomka, hoci už prešiel jej čas, lebo pokladala za verného toho, čo jej dal prisľúbenie. A tak z jedného muža, ktorého sila odumrela,*

sa narodilo také množstvo potomkov, ako je hviezd na nebi a piesku na morskom brehu, ktorý sa nedá spočítať. Títo všetci umierali vo viere, aj keď nedosiahli to, čo bolo prisľúbené, ale iba z diaľky to videli a pozdravovali. Vyznávali, že sú na zemi cudzincami a pútnikmi. Tí, čo takto hovoria, naznačujú, že hľadajú vlasť. Keby totiž mysleli na tú, z ktorej vyšli, boli by mali dosť času vrátiť sa. Teraz však túžia po lepšej, čiže po nebeskej. Preto sa ani Boh nehanbí volať sa ich Bohom, veď im pripravil mesto. Vo viere Abrahám obetoval Izáka, keď bol skúšaný, a jednorodeného prinášal ako obeť ten, ktorý dostal prisľúbenia a ktorému bolo povedané: Po Izákovi sa bude volať tvoje potomstvo. Usudzoval totiž, že Boh má moc vzkriesiť aj mŕtvych. Preto dostal Izák naspäť aj ako predobraz vzkriesenia. Vo viere Izák požehnal Jákoba a Ezáva v pohľade do budúcnosti. Vo viere Jákob, keď umieral, požehnal každého z Jozefových synov a poklonil sa opretý o vrch svojej palice. Vo viere Jozef, keď zomieral, hovoril o odchode synov Izraela a pripomenul im, čo majú urobiť s jeho kosťami.“

Modlitba: Ďakujeme Ti, vrúcny Bože náš, že aj tento rok sa preukázala Tvoja láska a zhovievavosť. Spolu s Izaiášom hovoríme: „Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupcov, celá zem je plná jeho slávy.“ (Iz 6,3) Mohli sme zažiť duchovnú a fyzickú hojnosť, keď si sa posadil za náš stôl, nakrmil nás Svojím Slovom a ukázal svoju dobrotu medzi ľuďmi nášho domu. Rok 2024 sme prežili vo viere a s vierou. Od sveta sme nedostali nič viac, ale Ty si všetko vynahradil. Viac sme nedostali ani od vlastných najbližších, ale Ty si všetko vynahradil. Odpusť nám naše chyby, odpusť nám, že máme v živote bratov, ktorým sme chýbali. Odpusť nám, že sme neboli často hladní po Tvojej láske, nemali sme pravidelný duchovný pokrm, ale o to viac sme sa starali o svoje telo a o svoje záľuby. Zverujeme sa i teraz Tebe. Prosíme Ťa, aby sme pochopili, že sme prechodní, dovoľ nám, aby sme sa k Tebe pripútali na krídlach viery a prijali Tvoju pomoc ako vždy. Urob nás schopnými naplňať lásku, verne žiť a úprimne ďakovať, pretože prežívame každý deň v búrlivých a slnečných častiach našich životov, že si s nami. Preukázali si nám Svoju plnú prítomnosť v Kristovi. Buď medzi nami, ktorí sme sa ti prišli pokloniť. Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Pieseň: Chválospev č. 594: „Jeden rok zase odchádza...”

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (IIK 1,2) Amen.

Biblický text: Kniha Žalmov 70. kapitola 6.verš: „Ja som však úbohý a chudobný, Bože, ponáhľaj sa ku mne! Ty si moja pomoc, môj vysloboditeľ, Hospodin, nemeškaj!“ **Tolko slov Písma Svätého.**

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!
Ako dieťa som vždy s úžasom počúval rádiové vysielanie. Najzaujímavejší bol pre mňa vyhlásenie presného času. V ušiach mi stále znie melodický, zvonivý a sebaistý hlas hlásateľa, keď povedal: „Presný čas Bratislava, bola dvanásť hodín.“
Presný čas, čas nášho života, naša pominuteľnosť a veľkosť Boha, ktorý je nad časom, priestorom, prítomnosťou, minulosťou a budúcnosťou. Kto je človek? Veľmi pekne to opisuje žalmista v citovanom verši. Som úbohý a chudobný. Človek, ktorý sa obracia k Bohu, ktorý sa obracia k svojmu Stvoriteľovi tak, že si je vedomý svojho stavu. Nemá sa čím obracať k Bohu, nemá sa čím chváliť, ako ten dobrý študent, ktorý práve počíta svoje jednotky na Edupage. Nemá čo priniesť Bohu okrem svojej slabosti. Boh nemá čo povedať, veď som úbohý a chudobný. Toto je základná pozícia a toto je východiskový bod. Človeku zostáva len pokánie, či už sa pozrieme na začiatok roka alebo na koniec roka. Prečo je to dôležité? V prvom rade preto, že sa dostávame na svoje pôvodné miesto. Ak je toto naša základná pozícia, tak sa snažíme nahor. Ak je toto naše základné stanovisko, tak sa nesnažíme striasť zo seba to, čo je nám nepríjemné a nepohodlné, ale vyznávame: „Bože, ty šliapeš na hory, si vrcholom nášho života a my sme len pod tebou.“ Pokiaľ sa budem snažiť priblížiť k nebu z pohľadu seba samého, z pohľadu ľudskej veľkosti, nič nepôjde tak, ako som si to predstavoval. Kým vládzem, kým udávam kurz ja, kým určujem cieľ ja, nebude sa so mnou rozprávať. Koľkokrát sme to zažili v roku 2024? Ale keď sme sa postavili na správnu pozíciu, Boh prišiel a pomohol nám. Koľkokrát ma Boh musel postaviť na moje miesto v roku 2024? Koľkokrát som sa musel Bohu osobne a úprimne priznať: „Som na mizine, ale môj Boh je veľký.“ Koľkokrát Boh dokázal, že by si sa mal zastaviť, človeče, a prísť pred Jeho tvár, aby si vedel, že Ty si stvorenie a

On je tvoj Stvoriteľ. Koľkokrát sme túžili niekde inde, koľkokrát sme boli nepokojní so svojou situáciou, ale Boh sa osvedčil: „Ja som Hospodin tvoj Boh (IIMojž 20,1).“ Boh dobre vie, kto našiel svoje miesto, bude mať zdravú dušu. Našli ste si svoje miesto v roku 2024? Mali ste vo svojej kostolnej lavici miesto, kde ste Bohu vyznali: Som chudobný a biedny, alebo ste sa sťažovali na zimu, teplo, mráz a krupobitie? Vyznali ste, že svoju chudobu zažívate aj doma, hoci ste bohatí, pretože vás Boh požehnal v Kristovi. Priznal si sa, že si malý / malá, drahý brat a milá sestra a potrebuješ Božie vyslobodenie?

Thomas Becket, arcibiskup z Canterbury z XII. storočia ukázal Henrikovi II., anglickému kráľovi, že cirkev je mocnosťou nad svetom a nemôže byť podriadená žiadnym ľudským dočasným záujmom. Bojoval za to, aby štát nezasahoval do vnútorného života cirkvi. Preto bol popravený. Jeho posledné slová boli: „Zomriem z vlastnej vôle za Kristovo meno a obranu cirkvi Kristovej.“ Správa o jeho smrti šokovala celú Európu natoľko, že prenasledovanie bolo pozastavené. Všetci ho uznávali ako mučeníka. Jeho krv ešte ani nezaschla na kameni katedrály, keď v roku 1174 Henrich II. bosý vkročil do Canterbury, aby ho tam na znak pokánia zbičovali. Potom sám stál pri hrobe mučeníka Becketa. Drahý brat a milá sestra, história sa opakuje? Nie sme si vedomí základných pozícií. Boh je v nebi a my sme na zemi. On je veľký Pán, spravodlivý sudca a Ty si muž a žena, ktorý a ktorá čaká na súd. Vyznať svoju malosť a maličkosť je dôležité, pretože takto môžeme získať odpustenie. Naozaj prichádzame k Bohu ako hriešnici a nie ako ospravedlnení. Nášmu mysleniu sa dnes odкрýva sieň portrétov hrdinov viery a vidíme, ako každá veta začína: vo viere. To nie len refrén života praotcov, ale skutočné spoločenstvo s Pánom života. Iba ak sa spoliehame na Boha, môžeme sa skutočne pozrieť na svoj život. Keď si prosil ako žalmista: „Som úbohý a chudobný, vtedy si pocítil vyslobodenie, lebo si sa nechal viesť, nechal si sa ovládať, spoliehal si sa na pomoc vyslobodzujúceho Boha. My sme nepracovali na sebe, ale Boh áno. Koľkokrát sme to zažili v roku 2024? Boh všetko krásne

zariadil. Keď si skutočne prosil: „Zachráň ma pre Ježiša, prosím, Pane!“, vtedy si zakúsil vyslobodenie, odpustenie svojich hriechov a nádej na večný život. Cesta pokánia ma toľkokrát priviedla k Bohu, pretože veci sa nediali tak, ako sme chceli. Koľkí sa modlili za uzdravenie a museli stáť nad hrobom svojho milovaného, a predsa vo viere. Koľkí prosili, aby sa ich dieťa uzdravelo, a predsa sa všetko zhoršilo, a predsa vo viere. Koľkí sa prihovárali za zmenu ich mzdovej kategórie, no všetko zostalo po starom, a predsa vo viere. Koľkí sklonili svoje hlavy a zovreli ruky o chlieb, poctivú prácu, silu a povzbudenie, a predsa sa nič nezmenilo, všetko zostalo po starom, a predsa to konali vo viere. Koľkokrát sme radšej mlčali vo vlastnom dome, než aby sme oslovili toho druhého. Koľkokrát sme samých seba oklamali, že to bude dobré a s týmto presvedčením sme sa len uspávali, že nám niekto otvorí dvere, no nikto neprišiel. V minulých dňoch starého roka bolo veľa horkosti, bolesti, smútku a nedostatku, ale vo viere sme prosili. Veľa vecí sme nedostali, pretože v našom malom štáte nám chýbalo pokánie, poklona chýbala. Chýbala skutočná úprimnosť pred Hospodinom. Človek, ktorý môže skutočne čakať, je ten, kto je úprimný k svojmu Bohu a k svojim blíždym. Žijeme iba zo spásnej Božej milosti. Nie je nič iné, čo by si človek mohol nárokovať ako svoje. Nemohli sme žiť pre seba. Nemohli sme stáť pri Jeho stole so všetkým v poriadku na duši, ani sme nedali všetko najavo tým, že sme zanedbávali stôl Jeho Pána a Božiu milosť. Moja stará mama vždy hovorila, moje drahé dieťa, pamätaj, že do ďalšieho roka nemôžeme ísť s dlhmi. Pokúsme sa vyrovnať svoje dlhy. Dnes môžeme urobiť toto: Pravdepodobne máte pocit, ako žalmista, že Boh mešká. Meškal aj tento rok. Bože, ponáhľame sa, ale mali by sme sa trochu zastaviť. Zastaviť sa a povedať: Kto je človek, že ti na ňom tak záleží. (Ž 8,5a) Ak vidíš svoju malosť, môžeš zažiť Boha ako svojho Spasiteľa aj v Novom roku. Pamätajme, že Pán nemešká, ale podľa Ježišovho svedectva, obdobie milosti kvôli nám ešte stále trvá. Pamätajme, že Pán nemešká, ale podľa Ježišovho svedectva pre nás, pre vyvolených, dni, ktoré nebudú skrátené, nikto by sa

nezachránil. (porov. Mt 24,22) Skôr či neskôr ťa Boh vyslobodí. Už pripravuje návrat Ježiša Krista. V skutočnosti je všetko pripravené. Pripravuje kráľovstvo, kde už nebude nespravodlivosť, kde „Boh bude všetko vo všetkom.“ (IK 15,28) Možno bude ťažké čakať, ale skôr či neskôr nás prenesie do kráľovstva svojho milujúceho Syna. Ak dokážeme žiť s pokorou, potom budeme nielen na svojom mieste, nielenže dostaneme odpustenie svojich hriechov a večný život, ale budeme môcť aj s pokorou čakať, kým Boh uzná za vhodné nás vyslobodiť. Božie stvoriteľské slovo znamenalo veľa v živote Ábela, Enocha, Noacha, Abraháma, Sára, Izáka, Mojžiša, Gedeona, Baraka, Samsona, Jefteho, Dávida, Samuela a prorokov. Čo pre teba znamená Božie slovo viery? Pamätajme, že bez viery nemôže byť nikto milý k Bohu, pretože tí, ktorí hľadajú Boha, musia veriť, že existuje a že odmeňuje tých, ktorí ho hľadajú. Rok 2024 bol pre vás aj pre mňa bohatou odmenou od Boha? Či sa obzeráš späť s vierou alebo bez viery, rob to, čo robil žalmista, pros ako ten, kto vie, Kto je jeho múdry učiteľ. Vo viere a s vierou žiť. Pán ťa zachráni. Kristus je Tvoj bojovník. Neotáľa, koná. Tvoja a moja pomoc. Amen.

Modlitba: „Ochraňuj ma, veď som ti oddaný. Pomôž mi, svojmu služobníkovi; predsa si môj Boh, spolieham sa na teba! Zmiluj sa nado mnou, Pane, veď celý deň volám k tebe! Obveseľ dušu svojho služobníka, k tebe ju, Pane, povznášam. Ty si dobrý, Pane, ochotný odpúšťať. Oplývaš milosťou voči tým, čo k tebe volajú. Hospodin, nakloň ucho k mojej modlitbe, všímaj si môj úpenlivý hlas. Volám ťa, keď som v tiesni, a ty mi odpovieš. Nikto medzi bohmi sa ti nevyrovná, Pane, ani tvojimi dielami. Všetky národy, ktoré si utvoril, prídu sa ti pokloniť, Pane, a uctiť tvoje meno.“ (Ž 86,2-9) **Modlitba Pánova**

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,16)

Požehnanie: „Vám však, ktorí sa bojíte môjho mena, vyjde slnko spravodlivosti a zdravie bude v jeho lúčoch, potom vyjdete a budete poskakovať ako teľce vypustené zo stajne.“ (Mal 3,20) Amen.

Pieseň: Žalm č. 90 1. verš: „Býval si našim príbytkom, ó, Pane,...“